

Най-простата служба Станка Пенчева

Имам най-простата служба -
жена.
Силата ми е в нежността,
в ласката.
Като малко слънчице
нося в себе си светлина.
Аз съм покорната.
Аз съм властната.
Ръцете ми не се боят
от нищо, което мъжът би сторил.
И когато мъжете, капнали, спят,
аз съм будната,
неуморната.
Аз съм им давала меч и щит,
шила съм знамена,
пушка съм грабвала.
Не права -
върху моите тесни плещи
лежи планина от хиляди „трябва“.
Трябва да ставам в сини зори,
да съм първа в цеха, на нивата;
трябва вкъщи до късно
лампата да гори -
мъжете обичат да ги чакаме търпеливо.
Трябва да сме готови като деца
да им се чудим и възхищаваме;
трябва да имаме такава сърца,
които само дават:
защото често и най-силният мъж
търси нашата малка сила,
защото ний сме за жадния – дъжд,
за осъдения – помилване.
Ние трябва деца да родим -
и хубави, и здрави,
трябва не само в скута да ги държим,
а хора да ги направим.
Ние трябва да бъдем
всичко на тоя свят:
и хляб насъщен върху трапезата,
и радващ оқото пролетен цвят,
и царски жезъл.
Като слънцето да носим светлина,
като земята да бъдем нужни.
Такава е нашата проста служба -
да бъдеш жена.